

» — Ἐπὸ τοῦδε οὐκ ὄμιλεῖτε καὶ μὴ φοβησθε τίποτε.

» Τὴν ἐξύπνησα καὶ ἐξηγολούθησα ὄμιλῶν ἐκείνη δὲ ἀπήντα ἀδιαφόρως χωρὶς νὰ φαντασθῇ κανὸν ὅτι πρὸ ὀλίγων στιγμῶν δὲν ώριλει.

» — Ηηγαίνετε, τῇ λέγω, νὰ καλέσετε τὴν μητέρα σας· ἔχω κάτι νὰ τῇ ἀναγγείλω.

» Ἐξῆλθε καὶ ἐπανῆλθε ὁ δηγγοῦσα τὴν μητέρα της, τῇσι ὁποίας ἐννοεῖτε τὴν ἀπερίγραπτον χαράν "Εκτοτε ἐθεραπεύθη ἡ δεσποινὶς Α*", ἀλλὰ συνέστησα εἰς τοὺς πάντας νὰ μὴ ὄμιλησωσί ποτε ἐνώπιόν της περὶ τῆς προτέρας ἀφασίας της.

» Ἐπειδὴ δὲ σᾶς βλέπω ἔλους ἐνδιαφερομένους εἰς τὸ νὰ μάθετε ἂν ἡ ἡρωΐς μου μετέβη εἰς τὸν χορόν, τὸν ὄποιον τῇ ἀνήγγειλα, νὰ μὲν μετέβη, σᾶς λέγω, ἀλλ᾽ ἔκτοτε, καθὼς πολλαὶ νεάνιδες τῆς ἡλικίας της, ἐλησμόνησε τὸν παιδικὸν τοῦτον ἔρωτα καί, ἂν θέλετε νὰ μάθετε καὶ τὸ τέλος, τώρα ζῇ εύτυχής, ὅσον βεβαίως μία νευρικὴ εἶνε δυνατὸν νὰ εἴνε εύτυχής, μετὰ τοῦ συζύγου της, ὅστις οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχει μετὰ τοῦ προειρημένου Χ.

» Ή κυρία αὕτη ἔμεινεν ἀτεκνος εύτυχῶς, λέγω δὲ εύτυχῶς ὅχι διότι δὲν θὰ ἦτο μήτηρ καλὴ καὶ εὐαίσθητος, ἀλλὰ διότι τῶν νευρικῶν γονέων τὰ τέκνα νευρικώτερα. Δὲν ἡρωτήθη ἡ γιώμη μου διὰ τὸν γάμον τοῦτον· ἐκνόμως ως ιατροί, σκέπτομαι. ὅφελομεν νὰ ἀπαγορεύσωμεν ἡ γὰν ἀναβάλωμεν τὸν γάμον εἰς τὰς τοιαύτας κράσεις, τότε εἰς τὸν αἰῶνα μας ποτοί οὐκ ὄπανδρεύοντο;

"Ἐν Παρισίοις, Φεβρουάριος 1904."

ΣΟΛΩΝ ΒΕΡΑΣ

— 88 —

Εἰς κουτοπόνηρον

ΜΗΝ κάνῃς τὸν ἡλιθιον — χρειάζετ' εὔρυκτον
καὶ μόνον πνεῦμα δταν πουλᾶς, σοῦ στέκεις ἡ βλακεία.

ΣΑΤΑΝΑΣ